

„Paprasto žmogaus teologija“

Nesu aš krikščioniškos teologijos žinovas, nesu aš ir sentikių Pagoniškos teologijos žinovas – esu paprastas žmogus, besivadovaujantis savo logišku (kiek duota) mąstymu bei iš to sekančiu sveiku mano suvokimu, protu.

Krikščionybė prisiėmė sau dieviškąją misiją „ganyti mane kaip paklydusią avelę“, teigdama, kad jų tikėjimas dievo akyse yra geresnis nei manasis. Kodėl ? Kas davė tokią teisę, tuo pat metu skelbiant, kad dievo akyse mes esame visi vienodai geri, aukštinti save ir sakyti, kad jie dar geresni nei aš geras ?

Būtent taip Pietų Amerikoje buvo išnaikinta dauguma vietinių indėnų, nes jie dievo akyse blogesni ? Būtent taip kardu ir inkvizicijų laužais krikščionybė sėjo savo sėklas mūsų krašte idant jie geresni nei čia gyvenę, dirbę, mylėję ir dievą savaip pripažinę žmonės...

Tikėjimas yra būdingas žmonijos gyvavimo ir išgyvavimo, kaip motyvas, šaltinis, tačiau niekam neduota teigti, kad vienas geresnis už kitą.

Ilgus metus įtikinėjamas net tikėjau, kad krikščionybė mums atnešė kultūrą, raštą ir visokeriopą progresą, tačiau, kas akivaizdu ir matoma, nelabai paslėpsi ir pro melo žabangas tiesa išlenda. Vis tik vietiniai žmonės, išpažįstantys savą tikėjimą, turėjo tiek raštą, tiek kultūrą, tiek žinias, kurias vėliau perėmė užkariautojas – krikščionybė, jas paskelbęs, kaip savas ar visai apie tai nutylėdamas.

Pakanka pasidomėti archeologiniais kasinėjimais mūsų gyvenviečių akmens amžiuje ir kvapą užima radiniai, bylojantys apie kultūrą, amatus... Vadinasi, mes nebuvo kokie beždžionžmogiai, beraščiai ar šiaip primityvi gentis, kuriai kardu reikėjo atnešt šviesą, taip luošinant, žudant, o galiausia ir suluošinant visą samonę, pasaulėžiūrą bei pasaulėjautą. Kokią kultūrinę pažangą į mūsų kraštą atnešė krikščionybė, kai ir taip kultūringi, o ir dar kultūringesni nei jie buvome ? Savą mokslą su savo ideologija, tačiau svetimą mūsų pasaulėjautai ir pasaulėžiūrai.

Panagrinėjus archeologinius radinius, galima matyti, kad vyko natūraliai prekybiniai mainai tarp krikščioniško pasaulio ir mūsų, turinčių savą religijos sampratą. Papuošalai ir kiti to meto meno dirbiniai byloja, kad mums nebuvo svetima pati krikščioniškumo samprata, tačiau mes ją suvokėme savaip ir savaip gyventi norėjome, bet ne. Verslinei ideologijai po krikščionybės kauke reikėjo eiti ir plėšikauti, o, kad karinė invazija būtų pateisinta, buvo tai pavadinta krikščionybės sėjimu ar, kaip aš suprantu, „paklydusių avelių“ gelbėjimu, kai tie žmonės, laisvi būdami, avelėmis būti nenorėjo.

Pastatyk gražų ir tiesas skleidžiantį statinį - ir nereiks manęs kardu varyti - pats ateisiu paklausti, o gal ten tiesa ? Tačiau, kai tiesa tai nebuvo, reikėjo prievarta priversti tuo patikėti. Žolininkai ir žolinčiai, gydę žmones, - ant laužų už raganavimą deginami, o tie, kurie savus dievus garbino - žudomi kartu su savo šeimomis... Kokia čia ta tada geroji ir pažangioji religija, persmelkta barbariškumu ir visom užkariautojo pasekmėm ?

Visos astrologinės šventės, gerbtos mūsų krašte, kaip saulėgrįžos - buvo pervadintos krikščioniškais vardais ir taip tapo vietoj žolinių - švenčiausios mergelės Marijos ėmimo į dangų diena.... Už ką turiu tada gerbti tą tikėjimą ir jį laikyti pranašesniu ?

Savo logika manau, kad pirmoji biblija, kaip tiesos ir mokymai buvo surašyta daug metų anksčiau prieš Kristaus bibliją, kuri yra pirmosios iškraipyta kopija.

Jei jau sėjamas buvo gėris, kaip teigiama pagal evangelijas, tai gėris nėra naikintojas ir kurių galų buvo naikinamos kitų šventyklos bei šventvietės, ant jų išgriautų pamatų statant savos ideologijos šventyklas. Jei jau taip, jei jau gerą ir šviesą nešė, tai mielai galėjo pastatyti šalia, negriaunant ir nenaikinant, nepersekiojant ir nežudant.

Parašė

Pirmadienis, 09 Vasaris 2009 20:59 - Paskutinį kartą atnaujinta Pirmadienis, 23 Vasaris 2009 01:04

Sveiku protu manau, kad krikščionybė ir krikščionys - tai dvi skirtingos sąvokos, nes visus barbariškus darbus darė ne krikščionybė, o krikščionys, kaip įnagis ar įrankis tiems, kas sava propaganda siekė savų, kaip užkariautojo tikslų.

Net ir šiai dienai, imkit ir nusileiskit į Katedros požemius, kur Katedra pastatyta ant šventyklos išgriautų pamatų. Paprasčiausia jums ten neleis patekti, nes ir toliau slepiamos istorinės tiesos. Kodėl? Kodėl negalima paprasčiausia įvardinti savo piktadarybes ir, pasikeitus evoliucijoj laiko tekmeje pripažinti savo nusikaltimus ir parodyti ant ko pastatyta Katedra? Parodyti atkastus aukurus... Tačiau jie slepiami, apie juos tylima ir nieko nesakoma oficialiai viešai. Ko bijo tada geroji krikščioniška religija?

Šiai dienai niekas neabejoja, kad muzika, spalvos, simbolika... sukuria savo energetinius laukus, formuojant žmogų su jo pasaulėžiūra, tad imk ir pripažink. Taip, žinau, naudoju... Tačiau nevalia, nes tada tarsi yla iš maišo išlįs tiesa.

Tikėjimas mums visiems Žemės žmonėms yra būdingas ir manau nėra nei vieno netikinčio, tačiau ar daug betikinčių barzdotu diedule danguje? Mes tikime tvarka, sistemomis, pasekmėmis, karminiais dėsningumais, tačiau pati krikščioniškos bažnyčios samprata atmiršta, kaip natūraliai atmiršta viskas, kas yra dirbtina ir nenatūralios evoliucijos kelias.

Jokiu būdu neagituojau eit link sentikių religijos ar gyventi tūkstantmečių atgal priesakais, nes mes gyvenome ir vystėmės link progreso, link mokslo ir evoliucijos, tad reikia pripažinti, jog religinės dogmos, surašytos prieš tūkstantmečius, jau paseno ir atgyveno, kaip garbinimo ideologija.

Tūlas katalikas pasakys, kad jų šventi raštai nemoko žudyti, o tada klausiu, kodėl nusižengėt ir žudėt? Juk buvo patogu, automatiškai nužudymas buvo atleistas jų religijos dievo akyse. Būnant sąžiningiems, imkite ir patyrimkite apie seną religiją, nužudytą kartais ir inkvizicijų laužais. Ji neskelbė nei apie žudymus, nei kitas piktadarybes, buvo taip pat surašyti mokymai ir tereikia paskaityti mūsų raštą, runas, bet, kaip gi, tada vėl tarsi yla iš maišo išlįs tiesa ir busi priverstas pasisakyti, kas iš tikro esąs.

Nemanau, kad krikščionių garbinamas Jėzus sėjo tokias tiesas ir tokius mokymus, bet vėliau jo mokymai buvo iškraipyti ideologų sau naudinga linkme.

Ir jei kas šiai dienai sugalvotų pastatyti parodijinį šou spektaklį apie Kristaus paskutinę vakarienę, manau, taip elgtis niekas neleistų, o ir aš, gerbdamas žmonių tikėjimo įsitikinimus, pritarčiau tokiam draudimui, tačiau, kai statoma parodija LNK TV iš Tautosakos mitologijos „Eglė - žalčių karalienė“, tai toleruojama ir leidžiama. Gražu juk, kai mūsų senai Motinai nagus laupo ir ją prievartauja.

Štai taip mes žudomi pačių rankomis, štai taip bukinama Tauta, paminant savo šventenybes ir skiepijant nuolankumą, tyčiojantis ir juokiantis iš to, kas turėtų būti šventa.

Aš gerbiu krikščionybę su jos paklydimais, tad kodėl ji negerbia manęs, kai nenoriu jų dievų garbinti ir keliais prieš juos klūpoti.